

मह्यंमम ॥५॥६॥७॥८॥९॥ सत्यव्रतो नित्यं ब्रह्मचारी ॥ १० ॥ इति उ० नै० भारतभावदीपे चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥५॥ तत इति ॥ १ ॥ समनुज्ञासिषं समनुज्ञातवान् अहंभाव आर्षः
 भीष्मत्वमसिधर्मज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ श्रुत्वा च वचनं धर्म्यं मल्यं कर्तुमिहार्हसि ॥ ५ ॥ मया शाल्वपतिः पूर्वमनसा भिद्यतो वरः ॥ तेन चास्मि वृता पूर्वैरहस्य
 विदिते पितुः ॥ ६ ॥ कथं मामन्यकामां त्वं राजधर्ममतीत्य वै ॥ वासयेथा गृहे भीष्मकौरवः सन्विशेषतः ॥ ७ ॥ एतद्बुद्ध्या विनिश्चित्य मनसा भरतर्षभ ॥ यत्क्षमं ते महा
 बाहो तदिहारब्धुमर्हसि ॥ ८ ॥ समां प्रतीक्षते व्यक्तं शाल्वराजो विशांपते ॥ तस्मान्मां त्वंकुरु श्रेष्ठ समनुज्ञातुमर्हसि ॥ ९ ॥ कृपां कुरु महाबाहो मयि धर्मभृतां वर ॥
 त्वं हि सत्यव्रतो वीरपृथिव्यामिति नः श्रुतं ॥ १० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्यो० अंबोपाख्यानपर्वणि अंबावाक्ये चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥५॥
 भीष्म उवाच ततो हं समनुज्ञाप्य कालीं गंधवतीं तदा ॥ मंत्रिणश्च त्विजश्चैवं तथैव च पुरोहितान् ॥ १ ॥ समनुज्ञासिषं कन्यामंबां ज्येष्ठानराधिप ॥ अनुज्ञाता ययौ
 सा तु कन्या शाल्वपतेः पुरं ॥ २ ॥ वृद्धौ द्विजातिभिर्गुप्ता धात्र्या चानुगता तदा ॥ अतीत्य च तमध्वानमासाद्य नृपतिं तथा ॥ ३ ॥ सा तमासाद्य राजानं शाल्वं वचनम
 ब्रवीत् ॥ आगता हं महाबाहो त्वामुद्दिश्य महामते ॥ ४ ॥ तामब्रवीच्छाल्वपतिः स्मयन्निवविशांपते ॥ त्वयान्यपूर्वयानां हं भार्यार्थी वरवर्णिनि ॥ ५ ॥ गच्छ भद्रे पु
 नस्तत्र सकाशं भीष्मकस्य वै ॥ नाहमिच्छामि भीष्मेण गृहीतां त्वां प्रसत्य वै ॥ ६ ॥ त्वं हि भीष्मेण निर्जित्य नीता प्रीतिमतीतदा ॥ परामृश्य महायुद्धे निर्जित्य पृथिवी
 पतीन् ॥ ७ ॥ नाहं त्वय्यन्यपूर्वायां भार्यार्थी वरवर्णिनि ॥ कथमस्मद्विधो राजा परपूर्वां प्रवेशयेत् ॥ ८ ॥ नारीं विदितविज्ञानः परेषां धर्ममादिशन् ॥ यथेष्टं गम्यतां
 भद्रे मात्वां कालो त्यगादयं ॥ ९ ॥ अंबा तमब्रवीद्राजन्न नंगशरपीडिता ॥ नैवं वदं महीपाल नैतदेवं कथंचन ॥ १० ॥ नास्मि प्रीतिमतीनीता भीष्मेणामिप्रकर्शनां ॥
 बलान्नीतास्मिरुदती विद्राव्य पृथिवीपतीन् ॥ ११ ॥ भजस्व मां शाल्वपते भक्तां बालामनागसं ॥ भक्तानां हि परित्यागो न धर्मेषु प्रशस्यते ॥ १२ ॥ साह मामंच्य
 गांगेयं समरेष्वनिवर्त्तिनं ॥ अनुज्ञाता च ते नैव ततो हं भृशमागता ॥ १३ ॥ न स भीष्मो महाबाहुर्मां मिच्छति विशांपते ॥ भ्रातृहेतोः समारंभो भीष्मस्येति श्रुतं म
 या ॥ १४ ॥ भगिन्यौ मम ये नीते अंबिकां बालिकेनृप ॥ प्रादाद्विचित्रवीर्याय गांगेयो हियवीयसे ॥ १५ ॥ यथा शाल्वपते नान्यं वरं ध्यामि कथंचन ॥ त्वामृते पुरु
 षव्याघ्रतथामूर्धानमालभे ॥ १६ ॥ न चान्यपूर्वाराजेंद्रत्वामहंसमुपस्थिता ॥ सत्यं ब्रवीमि शाल्वै तत्सत्येनात्मानमालभे ॥ १७ ॥ भजस्व मां विशालाक्षस्वयंक
 न्यामुपस्थितां ॥ अनन्यपूर्वाराजेंद्रत्वत्पसादाभिकांक्षिणीं ॥ १८ ॥ ॥२॥३॥४॥५॥६॥ परामृश्य हस्ते घृत्वानीता ॥ ७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥